

Vonnisnummer / Griffienummer 2022 / 4588
Repertoriumnummer / Europees
Datum van uitspraak 11 oktober 2022
Naam van de beklaagde(n) E.H.
Systeemnummer parket 20CO44563 Dossiernummer 22A001409 Notitienummer parket AN/A/37/LB/63211/2020

rechtbank van eerste aanleg
Antwerpen, afdeling
Antwerpen
Kamer AC10

Vonnis

Aangeboden op
Niet te registreren

In de zaak van het openbaar ministerie
tegen:

BEKLAAGDE :

E.H., RRN (...)
geboren te (...) (Nigeria) op (...) van Nigeriaanse
nationaliteit
ingeschreven te (...)
APFIS : (...)

beklaagde, bijgestaan door meester C.L., advocaat te Antwerpen, loco MeesterP.J.,
advocaat te (...).

005810

TENLASTELEGGINGEN

Als dader of mededader in de zin van artikel 66 van het strafwetboek;

A mensensmokkel met verzwarende omstandigheden

ten aanzien van (identiteit slachtoffer), geboren te (geboorteplaats (in geval het slachtoffer minderjarig is)), op (geboortedatum (in geval het slachtoffer minderjarig is)), het misdrijf mensensmokkel te hebben gepleegd, zijnde het ertoe bijdragen, op welke manier ook, rechtstreeks of via een tussenpersoon, dat een persoon die geen onderdaan is van een lidstaat van de Europese Unie het grondgebied van een lidstaat van de Europese Unie of van een Staat die partij is bij een internationale overeenkomst betreffende de overschrijding van de buitengrenzen, die België bindt, binnenkomt, erdoor reist of aldaar verblijft, zulks in strijd met de wetgeving van deze Staat, met het oog op het direct of indirect verkrijgen van een vermogensvoordeel.
(art. 77 bis lid 1, 2 en 4, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken.

(art. 77 quater lid 1, 2° en 2, en 77 sexies lid 1 Wet 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen)

te (...) en/of bij samenhang elders in het Rijk tussen 31 december 2016 en 8 januari 2017, op een niet nader te bepalen datum

ten nadele van

- **E.J.**, geboren te (...) (Nigeria) op (...),
- **S.B.**, geboren in Nigeria op (...),

B mensenhandel met als doel de uitbuiting van prostitutie of andere vormen van seksuele uitbuiting met verzwarende omstandigheden

het misdrijf mensenhandel te hebben gepleegd, zijnde de werving, het vervoer, de overbrenging, de huisvesting, de opvang van een persoon, het nemen of de overdracht van de controle over hem, met als doel de uitbuiting van prostitutie of ander vormen van seksuele uitbuiting, waarbij zijn toestemming van geen belang was,

(art. 389 § 1 lid 1, 433 quinquies §§ 1. 1°, 2 en 4, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

met de omstandigheid dat het misdrijf is gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de persoon verkeerde ten gevolge van zijn onwettige of precaire administratieve toestand, zijn precaire sociale toestand, zijn leeftijd, zwangerschap, een ziekte dan wel een lichamelijk of een geestelijk gebrek of onvolwaardigheid, zodanig dat de betrokken persoon in feite geen andere echte en aanvaardbare keuze had dan zich te laten misbruiken,

(art. 389 § 1 lid 1, 433 septies lid 1. 2° en 2, en 433 novies §§ 1 en 5 Sw)

te (...) en/of bij samenhang elders in het Rijk in de periode van 31 december 2016 tot en met 31 december 2019

ten nadele van

- E.J., geboren te (...) (Nigeria) op (...),
- S.B., geboren in Nigeria op (...),

PROCEDURE

De rechtbank neemt de verzachtende omstandigheden aan zoals voorzien in de rechtstreekse dagvaarding dd. 15 februari 2022.

De behandeling en de debatten van de zaak hadden plaats in openbare terechtzitting.

De rechtspleging verliep in de Nederlandse taal, behalve wat het vertaald gedeelte betreft.

De rechtbank heeft als beëdigd tolk aangesteld Provinciael (...), teneinde de beklaagde E.H. bij te staan voor vertaling van alles wat gezegd wordt van het Nederlands naar het Engels en omgekeerd.

De rechtbank nam kennis van de stukken van de rechtspleging en hoorde alle aanwezige partijen.

BEOORDELING OP STRAFGEBIED

1. Feiten en relevante elementen uit het onderzoek

1.1. Verklaring S.B.

S.B. wordt op 10 juni 2020 in het kader van een ander strafonderzoek verhoord als getuige. Tijdens het verhoor deelt ze spontaan mee dat ze vanuit Nigeria naar België werd overgebracht en hier werd gedwongen in de prostitutie.

Haar relaas vangt aan in 2016; toen werd ze door een buurvrouw in Nigeria gevraagd om op bezoek te komen, omdat ze S.B. graag wilde voorstellen aan haar zus uit Europa. Tijdens de ontmoeting vroeg deze zus, die door S.B. 'haar madam' wordt genoemd (later geïdentificeerd als beklagde E.H.), om naar België te komen. Beklaagde vertelde dat ze een hotel uitbaatte waar S.B. kon komen werken als poetsvrouw of kinderverzorgster en stelde voor om de overtocht naar België te maken via land; deze overtocht zou S.B. 25.000 euro kosten.

Een contact van beklagde liet haar vervolgens voor een voodoo-priesteres een voo-dooritueel ondergaan, waarbij ze moest zweren dat ze de volledige reis zou terugbetalen. Ze moest beloven dat ze haar pooier nooit zou aangeven bij de politie en toestemming zou vragen om geld op te sturen naar familie; indien ze de eed niet zou naleven dan zouden zij en haar dochter sterven.

Daags nadien vertrok ze samen met een andere zus van beklagde, die ze kent onder de naam 'S.' (later geïdentificeerd als E.I.), aan de overtocht. Ze reisden samen naar Libië en vervolgens vanuit Libië met een boot naar Italië. Ze zaten drie dagen lang vast op zee en werden gered door een reddingsschip dat hen in september 2016 aan land bracht in Italië. Dit in de stad (...), waar hun vingerafdrukken werden afgenomen. Tijdens de reis stond S. met beklagde in contact en overnachtten ze in kampen of bij verschillende kennissen van haar die hen verder begeleidden. Zo verbleven ze in december 2016 in Napoli bij een man die hen van valse identiteitsdocumenten voorzag en op de bus zette naar hun eindbestemming België.

Bij aankomst in België kwam beklagde hen ophalen aan de (...) in Antwerpen. Zij bracht S.B. vervolgens naar een studio in (...) te Antwerpen. Een week later nam ze S.B. mee naar Brussel, waar ze haar opdroeg om te werken in de prostitutie om de 25.000 euro af te betalen. Ze gaf S.B. condooms, werkkledij en zei haar dat ze 20 euro per klant moest vragen. Wanneer S.B. klaagde over de zwaarte van het werk én pijn, zei ze dat het haar niet kon schelen en dat S.B. moest werken om geld te verdienen voor haar. Daarna moest S.B. nog werken als prostituee in verschillende cafés in Antwerpen.

Het geld dat ze met deze prostitutie-activiteiten verdiende, werd elke maand opgehaald door beklagde. In totaal heeft ze ongeveer 12.000 euro, exclusief huurgeld voor de studio, afgestaan. Ze is gestopt met betalen toen de koning van (...) zei dat slachtoffers van mensenhandel niet meer moesten betalen.

Zelf heeft ze nooit telefonisch contact gehad met beklaagde; het contact verliep altijd fysiek of via S..

Wanneer de verbalisanten S.B. vragen naar de naam van haar madam, wil ze die eerst niet meedelen gelet op haar afgelegde eed. Na aandringen en inpraten door de verbalisanten zegt ze dat het beklaagde E.H. betreft. Bij voorlegging van het fotodossier herkent ze beklaagde als haar madam.

Later voegt S.B. nog toe dat ze beklaagde op straat is tegengekomen samen met haar nieuwe huisgenoot, G.G.. Beklaagde sprak G.G. toen aan en zei dat ze S.B. op het slechte pad bracht omdat ze niet meer betaalde. Daarnaast ontving ze ook nog telefoon van de oudere zus van beklaagde, dewelke haar aan beklaagde had voorgesteld, over de wanbetalingen.

1.2. Verklaring E.J. ('S.')

Enkele dagen later, op 19 juni 2020, meldt E.J. zich aan bij de politie met een medewerker van de erkende opvang voor slachtoffers van mensenhandel. Ze stelt dat ze gekend is onder de naam S. en wenst aangifte te doen lastens haar zus, E.H.. Haar verhaal is gelijkaardig aan dat van S.B..

In 2016 werd ze door haar zus gevraagd om naar België te komen; ze zei haar dat ze in België goed zou kunnen wonen en werken, maar trad hierbij niet in detail. Voor de overtocht zou ze 25.000 euro moeten betalen; E.J. wist niet wat de waarde daarvan was en stemde in. Nadat ze een voodoo-ritueel had ondergaan, vertrok ze samen met S.B. op een lange tocht naar België. Ze vertelt net als S.B. over de reis van Nigeria naar Libië en van Libië naar Italië, de boottocht waarbij ze werden gered door een reddingsschip, hun aankomst in de zomer van 2016 in de stad Savona waar hun vingerafdrukken werden afgenomen, de verblijven in kampen en bij verschillende contacten van beklaagde (waaronder een verblijf in het najaar van 2016 bij een man in Napoli), de valse documenten en de busreis naar België.

In België werd ook zij gehuisvest in een studio van beklaagde en al snel de prostitutie in gedwongen. Beklaagde herinnerde haar aan de voodoo-eed en verplichtte haar om te werken als prostituee in verschillende café's in Antwerpen, alsook in de prostitutiebuurt in Brussel; ze droeg haar op om maandelijks zo'n 1.500 euro af te betalen voor de overtocht. Omdat ze de eerste maanden slechts de helft van dit bedrag kon betalen, kreeg ze meermaals telefoon van de voodoopriesteres die haar onder druk zette. Na een tijd moest ze niet meer betalen aan beklaagde, maar moest ze voorzien in het levensonderhoud van hun vader in Nigeria.

Ook zij herkent beklaagde E.H. op foto als haar pooier.

1.3. Andere elementen

Het strafdossier bevat verder nog volgende relevante elementen:

- de resultaten van de vergelijkingen van de vingerafdrukken van E.J. en S.B., waaruit blijkt dat hun vingerafdrukken op 29 september 2016 werden afgenomen

in (...) (Noord-Italië);

de uitlezing van het gsm-toestel van E.J., waarbij een bericht wordt aangetroffen van beklaagde van 9 oktober 2019 waarin ze vraagt '*How far now. Month is end*';

de bevraging van *moneytransmitters* waaruit blijkt dat beklaagde meer dan 4.000 euro overmaakte naar personen in Italië van mei 2016 tot februari 2017, tijdspanne waarbinnen S.B. en E.J. aangeven naar België te zijn gereisd via Italië. In het bijzonder maakte beklaagde in december 2016 een bedrag van 1.250 euro over naar O.K., dewelke in Napoli verbleef en gekend staat voor het onderbrengen van slachtoffers van mensensmokkel. Beide slachtoffers gaven aan in december 2016 in Napoli te hebben verbleven bij een man die hen onderdak gaf, valse documenten bezorgde en op de bus zette naar België;

de verklaring van G.G., die bevestigt dat 'de madam van S.B. op haar is afgestapt met de melding dat ze een slechte invloed had op S.B. omdat deze haar schulden niet verder afbetaalde. Ze herkent 'de madam van S.B.' als beklaagde E.H. op foto. Tevens verklaart ze dat ze denkt dat E.J. wordt uitgebuit door haar zus.

1.4. Verklaring beklaagde

Beklaagde ontkent de haar ten laste gelegde feiten. Ze stelt niets te maken te hebben met de overtocht van E.J. en S.B. naar België. Naar eigen zeggen was ze er zelfs lange tijd niet van op de hoogte dat haar zus in België verbleef; ze ontdekte dit pas door haar toevallig tegen het lijf te lopen in Antwerpen. Ze heeft hen zeker niet gedwongen om zich te prostitueren, laat staan dat ze hen heeft verplicht om geld af te staan. Met haar bericht '*How far now. Month is end*' wilde ze enkel bij E.J. informeren hoe het was met E.J. baby in Afrika. Ter zitting wijzigt ze deze uitleg en stelt ze dat ze aan E.J. vroeg naar de zwangerschap van hun zus in Nigeria.

Bij confrontatie met de overschrijvingen naar O.K., verklaart ze dat ze deze persoon niet kent; een Afrikaans meisje had haar wel eens gevraagd om geld over te schrijven naar iemand en ze is daar op ingegaan, zodat de overschrijvingen mogelijk daarvan afkomstig zijn.

Ze stelt dat beide slachtoffers boos zijn op haar omdat ze hen niet heeft geholpen in België en haar nu gebruiken om verblijfsdocumenten te kunnen verkrijgen.

2. Standpunt van de verdediging

De raadsman van beklaagde vraagt de vrijspraak bij gebrek aan bewijs. Hij stelt onder meer dat de verklaringen van de slachtoffers ongeloofwaardig zijn. Hiervoor verwijst hij naar enkele verschillen in de verklaringen van de slachtoffers, zoals verschillen in de tijdsaanduiding en de bezochte steden bij hun overtocht. Ook hebben de slachtoffers volgens hem verzwegen dat hun vingerafdrukken zijn afgenomen in Frankrijk op 25 juli 2017.

Ondergeschikt vraagt beklaagde om vast te stellen dat de redelijke termijn werd overschreden en om overeenkomstig artikel 21ter V.T.Sv. een eenvoudige schuldigverklaring uit te spreken. Uiterst ondergeschikt verzoekt hij om een straf met uitstel.

3. Beoordeling door de rechtbank

3.1. Tenlastelegging A – mensensmokkel

3.1.1.

Uit de verklaringen van de slachtoffers blijkt dat beklaagde een coördinerende rol speelde in hun overtocht naar België; beklaagde ronselde hen door valse verwachtingen te creëren en sprak daarna verschillende contacten aan in Libië en Italië om de slachtoffers te huisvesten en te begeleiden. Bij hun aankomst in België kwam beklaagde hen ophalen en verschaftte ze hen onderdak. Dit alles deed ze met het oog op het bekomen van vermogensvoordelen.

De rechtbank treedt het argument van de raadsman van beklaagde over de ongeloofwaardigheid van de verklaringen van de slachtoffers in geen geval bij. De beperkte verschillen in hun verklaringen, onder meer over de tijdsaanduiding en bezochte steden tijdens hun reis vanuit Nigeria naar België, zijn niet van dien aard om te twijfelen aan de waarachtigheid ervan. De verklaringen zijn in grote mate gelijklopend.

In tegenstelling tot wat de raadsman van beklaagde stelt, hebben de slachtoffers bovendien hun afname van vingerafdrukken in Frankrijk niet verzwegen voor de politiediensten. Meer nog, ze deelden dit mee in hun (her)verhoren (van 19 juni 2020 resp. 2 juli 2020) voordat de politie deze informatie ontving van de dienst vreemdelingenzaken (op 3 juli 2020). Beiden verklaarden dat ze op aanraden van andere meisjes, die ze in België leerden kennen, naar daar zijn gegaan om asiel aan te vragen en verblijfsdocumenten te verkrijgen. Dit staat volledig los van hun overtocht van Nigeria naar België.

Dat de slachtoffers enkel de belastende verklaringen aflegden tegen beklaagde om verblijfsdocumenten te verkrijgen blijkt uit niets en is ongeloofwaardig. Dit in het bijzonder doordat verbalisanten moesten inpraten op S.B. om de naam van beklaagde te bekomen, alsook doordat E.J. een belastende verklaring aflegde tegen haar eigen zus.

~~Hun verklaringen hebben naar oordeel van de rechtbank voldoende overeenkomsten en worden voldoende ondersteund door objectieve elementen in het strafdossier, zodat de rechtbank geloof hecht aan deze verklaringen en ze als een belangrijk bewijselement beschouwt.~~

3.1.2.

Verder kan er – buiten de betrokkenheid van beklaagde bij de overtocht – ook geen enkele andere logische verklaring gevonden worden voor de verschillende geldtransfers, inzonderheid voor de transfers naar een persoon in Italië die gekend staat voor zijn betrokkenheid bij mensensmokkel. Het is volstrekt ondenkbaar dat beklaagde in opdracht van een vage kennis en zonder enige vraagstelling een aanzienlijke geldsom overmaakt naar een buitenlands

rekeningnummer.

3.1.3.

Het gegeven dat beklaagde de prostitutie van de slachtoffers na hun aankomst in België exploiteerde (zoals hierna vastgesteld), impliceert trouwens *an sich* dat ze heeft bijgedragen tot de bestending van het onwettig verblijf van de slachtoffers en dat ze zich schuldig heeft gemaakt aan de ten laste gelegde feiten.

3.1.4.

De feiten van mensensmokkel voorzien onder tenlastelegging A zijn bewezen gelet op de vaststellingen van de verbalisanten, de verklaringen van de slachtoffers, de bevraging bij de *moneytransmitters* en de verklaring van G.G..

Ook de verzwarende omstandigheid dat de slachtoffers in een kwetsbare toestand verkeerden is bewezen, gelet op hun precaire sociale toestand in Nigeria. De jonge vrouwen, die de Nederlandse taal niet machtig zijn, bevonden zich bovendien op illegale wijze in België en verkeerden zo in een onwettige administratieve toestand. Ze waren in het land zonder enig netwerk en zonder enige regelmatige vorm van inkomen of bestaansmiddelen, hetgeen hen totaal afhankelijk maakte van beklaagde.

3.2. Tenlastelegging B – mensenhandel

De rechtbank is van oordeel dat de feiten van mensenhandel voorzien onder tenlastelegging B bewezen zijn gelet op de vaststellingen van de verbalisanten, de verklaringen van de slachtoffers, het aangetroffen bericht van beklaagde in de gsm van E.J. (*'How far now. Month is end'*) waarvoor beklaagde geen geloofwaardige verklaring heeft en de verklaring van G.G.. Deze elementen laten er geen twijfel over bestaan dat de slachtoffers zich moesten prostitueren in opdracht van beklaagde en hun opbrengsten aan beklaagde moesten afstaan. Daarenboven hing de afgelegde voodoo-eed, waarin ze onder dreiging van de dood gezworen hebben hun schulden af te betalen aan beklaagde, boven hun hoofd zodat beklaagde alle macht over hen verwierf. Dit alles zorgde ervoor dat zij in feite geen andere keuze hadden dan zich door beklaagde te laten uitbuiten.

Ook de verzwarende omstandigheid dat het misdrijf werd gepleegd door misbruik te maken van de kwetsbare toestand waarin de slachtoffers verkeerden, is gelet op het voorgaande bewezen.

3.3. Redelijke termijn

3.3.1.

De raadsman van beklaagde werpt een schending op van de redelijke termijn in strafzaken.

Bij de beoordeling van de redelijke termijn in het kader van artikel 6.1. EVRM en artikel 21ter V.T.Sv. houdt de rechtbank rekening met de complexiteit van de zaak, de houding van de beklaagde, de houding van de met opsporing, vervolging en berechting belaste overheden en het belang dat de zaak heeft voor de beklaagde.

Aanvangspunt van de berekening van die redelijke termijn is het tijdstip waarop een persoon het voorwerp uitmaakt van ‘een beschuldiging’, dit is het ogenblik dat hij in verdenking wordt gesteld of door kennisname van enige andere daad van het opsporingsonderzoek of het gerechtelijk onderzoek onder de dreiging van een strafvervolgning leeft, waardoor hij verplicht is bepaalde maatregelen te nemen om zich te verdedigen tegen die beschuldiging. Het eindpunt is het moment waarop de rechtbank een eindbeslissing velt over de grond van de zaak, zodat er een einde komt aan de onzekerheid omtrent de rechtspositie van de verdachte. (in die zin: cass., 1 februari 2022, P.21.1269.N/1)

3.3.2.

In casu werd beklaagde op 9 december 2020 verhoord over de feiten, zodat de redelijke termijn voor haar op dat ogenblik is beginnen te lopen.

De laatste onderzoekshandeling, zijnde een poging tot het verkrijgen van het gsm-toestel van beklaagde, dateert van 19 februari 2021.

De dagvaarding werd aan beklaagde betekend op 2 maart 2022, om te verschijnen voor deze rechtbank op 22 maart 2022.

De zaak werd op de inleidingszitting van 22 maart 2022 in samenspraak en met akkoord van alle partijen in voortzetting gesteld naar de zitting van 14 september 2022.

Op de zitting van 14 september 2022 werd de zaak in beraad genomen.

De rechtbank stelt vast dat er sinds de laatste onderzoekshandeling van 19 februari 2021 en de betekening van de dagvaarding op 2 maart 2022 een jaar verstreken is. Voor deze periode van inactiviteit is geen redelijke verantwoording. De rechtbank is om die reden van oordeel dat de redelijke termijn beperkt is geschonden en zal hiermee rekening houden bij de straftoemeting.

4. Straftoemeting

De bewezen verklaarde feiten vermengen zich in hoofde van beklaagde als gepleegd met eenzelfde strafbaar opzet zodat slechts één straf, de zwaarste, dient te worden opgelegd.

Het transporteren van twee jonge vrouwen – waaronder haar jongere zus – vanuit Nigeria naar België om ze daarna in de prostitutie te laten werken en hen te dwingen hun prostitutiegelden af te geven, getuigt van een fundamentele drang tot snel geldgewin in hoofde van beklaagde. Zij had geen oog voor het psychische en fysieke leed dat dergelijke feiten bij de slachtoffers veroorzaakt. Een dergelijke houding betekent een gevaar voor de openbare veiligheid en een aanfluiting van de menselijke waardigheid.

De rechtbank houdt bij de bestraffing rekening met de aard en de ernst van de feiten, de gevolgen voor de slachtoffers, de leeftijd, de persoonlijkheid, de persoonlijke situatie en het strafrechtelijk verleden van beklaagde. Verder houdt de rechtbank rekening met de beperkte schending van de redelijke termijn zoals voormeld.

Beklaagde beschikt in België nog over een blanco strafregister. Ze stelt dat ze thans een aanvraag heeft ingediend om de Belgische nationaliteit te bekomen. Ze is gehuwd en heeft een zoon van 15 jaar. Ze werkt in de prostitutie.

De rechtbank is van oordeel dat een eenvoudige schuldigverklaring niet opportuun noch gepast zou zijn en beklagde onvoldoende bewust zou maken van de ernst van de feiten. De rechtbank verleent wel (gedeeltelijk) uitstel voor de hierna bepaalde gevangenisstraf en geldboete gelet op het blanco strafregister van beklagde en de beperkte schending van de redelijke termijn.

Tevens dient beklagde verplicht ontzet te worden uit de rechten zoals bedoeld in artikel 31, 1° Sw. De rechtbank bepaalt de duur van deze ontzetting op 5 jaar.

TOEGEPASTE WETTEN

De rechtbank houdt rekening met de volgende artikelen die de bestanddelen van de misdrijven en de strafmaat bepalen, en het taalgebruik in gerechtszaken regelen:

art. 1, 2, 11, 12, 14, 16, 31, 32, 34, 35, 37, 41 wet van 15 juni 1935;

art. 1, 2, 3, 25, 31, 38, 40, 65, 66, 79, 80 strafwetboek

art. 4 V.T.Sv

art. 226-227 Sv

art. 6.1 EVRM

alsook de wetsbepalingen aangehaald in de inleidende akte en in het vonnis

De rechtbank:

op tegenspraak ten aanzien van **E.H.**;

Op strafgebied

Stelt vast dat redelijke termijn beperkt is geschonden.

Veroordeelt E.H. voor de vermengde feiten van de tenlasteleggingen A en B:

tot een **gevangenisstraf** van **3 jaar** en tot een **geldboete** van **16.000,00 EUR**, zijnde een geldboete van 2 maal 1000,00 EUR en vermeerderd met 70 opdecimen.

Boete vervangbaar bij gebreke van betaling binnen de wettelijke termijn door een gevangenisstraf van 90 dagen.

Verleent **uitstel** van tenuitvoerlegging wat betreft de **gevangenisstraf** voor een termijn van **5 jaar** en wat betreft de **geldboete** voor een termijn van **3 jaar**, **doch slechts voor een gedeelte van 8000,00 EUR**, zijnde 2 maal 500,00 EUR, vermeerderd met 70 opdecimen.

Ontzet beklaagde uit de rechten overeenkomstig artikel 31, 1^e Sw. voor een periode van **5 jaar**.
(art. 433*novies* § 1 en 5 Sw.)

Veroordeelt E.H. tot betaling van:

een bijdrage van 1 maal 200,00 EUR, zijnde de som van 1 maal 25,00 EUR verhoogd met 70 opdecimen, ter financiering van het Fonds tot hulp aan de slachtoffers van opzettelijke gewelddaden en de occasionele redders

een bijdrage van 24,00 EUR aan het Begrotingsfonds voor juridische tweedelijnsbijstand

- een vaste vergoeding voor beheerskosten in strafzaken. Deze vergoeding bedraagt 52,42 EUR

de kosten van de strafvordering tot op heden begroot op 30,49 EUR

oOOo

Houdt ambtshalve - conform artikel 4 V.T.S.V. - de beslissing over de burgerlijke belangen aan.

oOOo

Dit vonnis is gewezen door de rechtbank van eerste aanleg Antwerpen, afdeling Antwerpen, kamer AC10:

- E.K., rechter
- J.L., rechter
- H.R., rechter

en uitgesproken in openbare terechtzitting op 11 oktober 2022 door de voorzitter, in aanwezigheid van een magistraat van het openbaar ministerie, met bijstand van griffier V.F.